

по цѣла-та империя и вѣроятно е че мнозина отъ превърженници-тѣ на стара-та вѣра, по поводъ на това, съ огорчение и съ ядъ правили сравнение между рѣшителность-та и твърдостъ-та на християнския епископъ и между онова пълзяште раболѣпие на езически-тѣ жреци, които вършили жертвоприношения на живия богъ — Калигула. Народа никакъ не зна-ялъ, нито пакъ му дохождало нѣкога на умъ, че той (народа) може да спомогне на свои-тѣ цезари да бждѣтъ справедливи, а сега отведнажъ се свѣстилъ и видѣлъ че това е възможно. Това ново откриване силно удари въ очи-тѣ народа и той се стрѣсна отъ дълбокия си сънъ.

Царуванье-то на Теодосия уништило съвсемъ стара-та религия и философия. Обевило се, че жречески-тѣ прорицания по утроба-та на животни-тѣ, които се принасятъ въ жертва, сж криминално престѣпление; веднага подиръ това въ 394 год. забранило се да се принасятъ жертви на богове-тѣ и да се ходи въ тѣхни-тѣ храмове. Приходи-тѣ и имота на храмове-тѣ се зехж за въ държавна-та каса, а много отъ тѣзи храмове се съвсемъ развалихж. Теодосий, за да заварди християнска-та църква отъ ереси, наредилъ едни особенни инквизитори, които въ едно и сжшто време и обаждали, и осждали еретици-тѣ. За забѣлежванье е туй, че Теодосий билъ родомъ отъ Испания, сирѣчь отъ сжшта-та оная земя, която нѣколко вѣкове подиръ туй съ особена радостъ пригър-вжла сжда на инквизиция-та. Оште този сжшти Теодосий издалъ една таквази заповѣдъ, по която сички